

במה דברים אמורים פרק שלישי קנים

כה.

פירוש הרא"ש

(ב) וזמנים דף סה. (ג) נטו' כתי"ל. (ד) שבת קרב ע"ש. (ה) נטו' נטו' ערופה (ה) נטו' עגלה ערופה טוטה מט. וע"י חו"ט פ"ט דטוטה נסופו ד"ה ר' פנחס בן יאיר. (ו) נטו' צלות. (ז) נטו' נטו' דכל הלללים. (ח) נ"ל לנטו.

הגהות הב"ה

(א) פירוש ד"ה אמר ר' יהושע וכו'. אלא ברטאות היינו:

שיטה טובובצת

(א) (ובראשונות: אמר ר"י כו' והבא: ב' הארץ מה חכמה יש להם ועל:

תורה אור השלם

(א) מסיר שפה לנאמנים ופסוקים וקנים יחזיק:

בישויים הכהן

ואורך ימים חבוהה: (א) וכו'.

בן עזאי אומר שתי הטאות. בן עזאי לטעמיה לעיל דאמר הכל הולך אחר הראשון וכיון דאיכא לספוקי שמא הראשונים למעלה נעשו וכבר יצאה ידי עולתה זריכה להביא מטאת מאותו המין והיא אינה יודעת אזיה מין היה לפיכך תביא שתי מטאות משני מינין ומטאות הללו אינן נאלכות שהי על הספק צלות ואין מליקתן כבר מטאתה זראשונות (ב) והכא נמי כשנדרה תחילה ואינה יודעת מה פירשה לא יתה זריכה אלא ד' פרידות לנדרה ושמים לחובתה אחד לעולה וא' למטאת ועכשיו שכבר הביאה ארבעה פרידין זריכה להביא עוד ארבעה לנדרה וארבע לחובתה כך פירשה רבנו ע"ה שבמים. ורבינו יצחק בר יהודה פי' שיטה אחרת: אז קנים אחד קצעה לנדרה שאמרה קן זה יהא לחובתי וקצעה אחד לעולה ואחד למטאת ועשה הכהן נשים למעלה ושנים למטה ואינו יודע אזיה למעלה ואזיה עשה למטה וגם היא שכתה מה שפירשה לנדרה בשעת נדר לפיכך זריכה להביא ארבעה פרידין שתי תורים ושני בני יונה

לנדרה דשמה אותן שקצעה לנדרה שתייה נעשו למטה ולא יצאה ידי נדרה כלל וזריכה שתי קנין משני מינין לספק פירושה ומטאת אחת ממין הראשונים תביא עכשיו תור למטאת ושמה מטאת הראשונה נעשית למעלה ופסולה אצל לעולת חובתה אינה זריכה להביא ממנה נפשך דאם אחת תורים שקצעה לנדרה נעשו שתייה למטה א"כ חובתה נעשית כולה למעלה ויצאה ידי חובתה מעולה ואם חובתה נעשית עולה למטה ומטאת למעלה אם כן נדרה נמי נעשית אחת למעלה וא' למטה ויצאתה ידי נדרה מתור אחת ושתי תורים שהביאה עכשיו צאתה יצאה ידי נדרה וצאתה ידי עולת חובתה ואם חובתה נעשית כולה למטה והמטאת כבר והעולה פסולה יהיה א' לעולת חובתה וא' לנדרה כי נדרה היא כולה למעלה ומטאת שמביאה עכשיו תביא על הספק ולא תאכל ואם היו הראשונים יונים תביא עכשיו בני יונה ועולה אינה זריכה ממנה נפשך כמו שאמרנו בתורים ומשני מינין כגון אם שכתה אחת מין קצעה לנדרה ואזיה קצעה לחובתה וגם שכתה מה שפירשה בשעת הנדר ועשה הכהן כל מין ומין אחת למעלה ואחת למטה שהיה קצור ששניהם חובות קתומות תביא לנדרה שתי תורים ושני בני יונה לפי שאינה יודעת אזיה מין קצעה לנדרה וא' זה קצעה לחובתה וגם שני מינים זריכה למטאת לזווג לעולת חובתה שכבר קצעה זראשונה ממנה נפשך כי אינה יודעת מאזיה מין היתה ואין תור כנגד תור ויונה כנגד יונה עשין כדאמרין לעיל: אמר רבי יהושע וזה שאמרנו

ב' כלומר דהא דאמרין בעלמא כשהוא ח' כ' כרינו שתי תולדות לנדרה וזהו ששני במנחות (דף סה) אלא (ה) מנחות היינו לכהנים דוקא כך השיב רבנו יעקב לרבי מיהו מהכא לא קשיא מיד דליירין לה בשופר של ראש השנה וא' אמרין דהיא דמנחות דוקא בשל משה היה יחא טפי: אף צמרו לעשות תבלי' נראה דהא נמי שייך לקול שעושין ממנו מעיל שכולו תכלת והיה פעמון וזה בתוך הרמונים כדתיב בסוף פרק המנחה מקדש (וזהו ס'): ותנא קמא לא תשיב ליה לפי שאינו מוציא הקול כי אם הפעמון וזה: רבי שמעון בן עקישיא אומר. נראה דמימי חך מלמא שדומה לה שכמו שכשהוא מת קולו צבעה כמו כן זקני תורה כל זמן שמוקיעין וצוין לתשות כח מוספין חכמה ואחרים לטירוף דעת: בסידר שפה לנאמנים. בעם הארץ משתעי קרא כדכתיב (ל) לעיל מסיר לז ראשי עם הארץ: בישויים חכמה. היינו תלמידי חכמים דאילו בעם הארץ (כ) חכמת מה להם ועל הא מלמא ר"ש בן עקישיא שוגה אותה בלשון בריתא צפרק שואל (שבת קנב) וקאמר תיב רבי ישמעאל ברבי יוסי אומר ואם היא משנה היה לו לומר שם מן התם וכן יש בסוף פ' (ל) עשרה יוחסין (קדושין עט) בריתא אחר קיום המשנה של שם:

הדרן עלך במה דברים אמורים וסליקא לה מסכת קנים

בן עזאי אומר שתי הטאות אחת תור ואחת בן יונה. בן עזאי לטעמיה דאמר לעיל פרק שני הכל הולך אחר הראשון שיש לה להביא השני ממין הראשון הילכך זו שאינה יודעת אזיה מין הביאה ראשון ושמה כולם למעלה קרבן וצאה ידי עולת חובתה ואינה יודעת מאזיה מין לכן זריכה להביא שתי מטאות משני מינים וצוין לרבעין צוין לכן עזאי אין מטאות הללו נאלכות שהרי על הספק (א) צאה שיש לומר הראשונים למטה קרבן וכבר יצאה ידי מטאת לשון רש"י שפירש שבמים: אמר רבי יהושע וזה שאמרנו כשהוא חי קולו אחד וכשהוא מת קולו ז'. צאל קמשתעי קרא דכשהוא חי אין לו אלא קול אחד וכשהוא מת קולו ז' ומפ' כיצד קולו ז' אף זו בחמילת קרבנותיהן ולא ידעה מה פירשה דיהי צ' פרידין עולות לנדרה ושמים לחובתה א' מטאת ואחד עולה עוד שמונה פרידין ארבע זריכה להביא עוד שמונה פרידין ארבע עולות לנדרה וצ' עולות וצ' מטאות: שתי קרינו לעשות שתי הצבורות. ובהקומץ רבה (מנחות דף סה).

אמרי' שתי תולדות של כסף והכא אמרי' דמקרטי עשויות תולדות וי"ל דאותם שחיי למסע המתנות צימי משה דוקא היו של כסף אצל אותם שהיו לשיר על הקרבן היו מקרטי אף נמי תולדות דהכא היינו שופרא מנדאשתי שמייהו כדאיחא שיליה פרק צמה מדליקין (שבת דף לו) וצפ' לולב הגזול (סוכה דף נד) דקרו לשופרא תולדותא אצל הדיא (א) דאין מעמדין (פ"ו דף מה) ליכא לשנויי הכי דאיירי התם בשופר דהא לענין קרבן איירי התם ועל הקרבן היו משורדין בתולדות כדכתיב ותקעתם בתולדות על עלותיכם ועל וצמי שלמיכם (צמנד י'): שתי שוקיו. עצמות שוקיו לעשות תלילין: בשי. הכרס הגדול לעשות תורף: בני בעי. הדקין לעשות תכלים ועימין לכנורות. ויש אומרים אף למרר לעשות תכלת דמעיל של כהן גדול היו על שוליו פעמוני זהב ורומי תכלת כמין רמונים היו עשים מלמרר צבע תכלת ועשים קשים ותלויין בצולי המעיל אצל הפעמונים כדכתיב (שמות כח) פעמון זהב ורמון על שולי המעיל קציב כשנוגפים פעמונים אל הרמונים בשעת הילוחו ושמעו קולו צבאו אל הקדש וזהו דרך לניעות שלא (ל) להכניס אל ההיכל פתאום בלתי צום הכפורים: זקני תורה כל זמן שמוקיעים דעתם מתישבת עליהם שאמר בישויים חכמה ואורך ימים חבוהה:

הדרן עלך במה דברים אמורים וסליקא לה מסכת קנים

יעיד קינו (ה) נ"ל עולת חובה. (ג) פירושה וכו' בסידר וזהו אמר ר' יהושע וכו' שאמרנו כי חן נמי בתלה ד' לה בני קנין לפסק פירושה וכן לחובתה ועכשיו שתייה וסליקא ד' פרידין זריכה להביא עוד כו' כ"ל. (א) ר"ל מלמא אפ"ו דתמידי ופני הכהים שומרים על שאלן הללים ושתי תולדות של כסף ביום.

תלמוד בבלי - עוז והדר - לט מעיכה, קינים, תמיד, מידות תלמוד בבלי עמוד מס: 49 הודפס ע"י אוצר החכמה

הדפסה ברזולוצית מסך - להדפסה איכותית הדפס ישירות מן התכנה

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com